

so jedyn Pscheczal druheho, a Hospodar swojich Hoszi koschesche f Snamenju pscheczalneje Wutroby, a so su radzi widzeni. Ta Zonska nemoze pschestacz moje Nohi koschiez. Ty nejby moju Lowu s Wolijom zalbowal; wona pak je mojej Nosy se Zalbu namasala.

Skrotkim: ton Knes nemoze to czerpicz, so by ton Pharisiejski tu Zonsku schtrafowal, a ji Neprawdu czinił. Pschetoż nasch luby Knes Krystus ladasche na Wutrobu; a dofelz ta tak sprawnna a wošebna bje, nemozesche jemu ta Wjez nespodobna bycz. Ton Pharisiejski pak ladasche jeno na to swohufonne, wo Wutrobi pak won niczo newedzische, tehodla šebi won tejš to spodobacz dacz nemozesche.

Tasama Historija wuczi naš, so bychmy tejš steš Zonskej plakali, to je: prawu Pokutu czinili, a potom nasche Dowjerenje na Knesa Krystusa stajili, so psches neho Wodaczje tych Njehow mamy. We Bamzistwi su nam tejš wot Pokuty prjedowali a naš wuczili: So je to Pokuta, dyž ty te wobendzene Njehi pschi šebi wopomniš, a pschi tajkim Wopommenju je šebi dasch zel bycz, potom tešame spowedasch a kposlene-mu sa tešame se šwojimi Skutkami došz cziniš. Ale tajka Wuczba je zylje nepra-wa, jedyn Jyd tych Duschow. Snašcheho Szenja možemy my nawuknycz, shto prawa Pokuta je. Tu so my nebudžemy šebacz. Pschetoż shtož so naschemu lubemu Knesej Jesušeš spodoba, to dyrbi prawe bycz.

Ton Szenik nemenuje tu bohju Zonsku Menom; hacž runje njekotši sa to maju, so je to Marija Madlena byla, wot kotre-jež ton Szenik we tym blischem Stawi pra-ši, so je Jesus šydom Gzertow wot neje wuhnal, a so je wona schudžom sa tym Knesom schła, dzejž won prjedowal je.

Nech je pak rjekala, kajž je zyla, da je tola wjerno, so je khuda Njeschniza byla, kotraž so Gzertej do Kurwarstwa, Mandželstwa Lamanja a druhich Njehow sawešz dala je. Pschetož kajki Nerjad ton jenicžki Njeh na Duschi, na Gzeli a na Kubli nacžini, neje treba tudy powedacz; my jo schjednje psched Woczomaj widžimy. Do tajkeho Nerjada bjesche wona pschischla, a hižom derje wele Vjet we nim byla.

Kak pak je wona ktajkej Pokuczi pschischla? Wona je na te Prjedowanja nascheho Knesa Jesusa pschischla posluchacz, jako ton samy počal je, we židowskim Kraju prjedowacz a Džiwu czinicž. A te su jejnu Wutrobu tak nute, so wona do šo schła, šo wušnala, a pschi šebi prajita je: Ach, ja nekmany a nedušchny Gzlowek, shto tejš šym šebi ja myšlita, so šym šo tak pscheczwo Božim džešacz Kasnjam pscherjeschila, we Nepotšiwoszi žiwa byla, a druhich šobu do teho Nesboža Gzjela a Duschje czanyla? Dy by Boh njekto se šwojim Šsudom pschischol, kak by šo mi moje Schibaštvo radžilo? Na Mjesto teho žadlaweho Wešelja a dobrych Dnjow by wječna Gzjwela a Satamanstwo pschischlo. O Božo, bydž nadny! wodaj mi moje Njehi; nesatamaj me, ja zu šo wrocicz, šo teho nekmaneho Waschnja wostajicz, a moje Žiwenje polšepšchowacz.

Taj to je ton Sapočatk praweje Pokuty, menujžy, so šo najpredy ta Wutroba psched Božim Njewom nastroži, a šebi horžy žada, tešame wotbycz; a so tejš sapočne šo tychšamych wostajicz; a na to budže nowe Žiwenje pschindž dyrbecž. Pschetož možno neje, so by šo ty šdobrej Wolu sašo do teho Njeha podacz mol, kotrehož dla ty predy we Wutrobi Roškaczje a Šrudobu mjet šy.

Tajke Roškaczje nemoze šebi pak ton Gzlowek sam czinicž; to je Šutk šwja teho Duča, kotryž won we naš sapočne psches